

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 26 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu, w sprawie z powództwa (...) w L. przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K., o zapłatę, oddalił powództwo oraz zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 197,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższe orzeczenie w całości apelacją zaskarżyła strona powodowa, która zarzucając rozstrzygnięciu naruszenie prawa materialnego, w szczególności:

1. błędną wykładnię art. 751 § 1 k.c. poprzez uznanie, iż w przedmiotowej sprawie doszło do przedawniania roszczenia, bowiem nakaz zapłaty uprawomocnił się w dniu 26.10.2012r. i od tej chwili należy liczyć dwuletni termin do dochodzenia wynagrodzenia za wykonanie zlecenia, podczas gdy po uprawomocnieniu nakazu zapłaty pełnomocnik wykonywał dalsze czynności w sprawie i złożony przez pełnomocnika wniosek o nadanie klauzuli należało traktować jako czynność przerywającą bieg terminu przedawnienia, a nadto w orzecznictwie przyjmuje się, że wniosek o nadanie klauzuli wykonalności przerywa bieg przedawnienia ponieważ jest to czynność konieczna do prawidłowego przeprowadzenia egzekucji,

2. błędną wykładnię art. 735 § 1 k.c. poprzez przyjęcie, iż złożony przez pełnomocnika wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, jest odrębną czynnością, w ramach innego zlecenia, która nie przerywa biegu terminu do dochodzenia wynagrodzenia z tytułu umowy zlecenia, w sytuacji, gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż złożony przez pełnomocnika wniosek o nadanie klauzuli wykonalności był czynnością wykonaną w ramach jednego zlecenia, jednego pełnomocnictwa, ściśle związaną z zakresem prowadzonej na zlecenia mocodawcy sprawy zmierzającej do wyegzekwowania roszczenia i przemawia za uznaniem takiego działania za szczególną staranność pełnomocnika, nie zaś czynność zamierzonego rezultatu ,

3. niezastosowanie art. 744 k.c., w sytuacji gdy należało przyjąć, iż wynagrodzenie należy się po wykonaniu zlecenia, a ostatnią czynnością podjętą w ramach jednego zlecenia było złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności,

4. niezastosowanie art. 65 § 1 i 2 k.c. poprzez nie dokonanie wykładni oświadczenia woli stron Porozumienia oraz wykładni samego Porozumienia zawartego w dniu 24.07.2016r., na mocy którego (...) przekazała wszelkie sprawy do prowadzenia (...), co w konsekwencji doprowadziło Sąd do wniosku o braku legitymacji czynnej powódki do dochodzenia roszczenia, choć zbadanie, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy - porozumienia z dnia 24.07.2013r. winno doprowadzić Sąd od przekonania o dokonanych na rzecz powódki przelewach wierzytelności,

wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości, zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania za I instancję oraz instancję odwoławczą, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przypisanych.

Strona pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego przed sądem II instancji w wysokości obliczonej wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja strony powodowej podlegała oddaleniu jako bezzasadna. Sąd I instancji prawidłowo przyjął, że w oparciu o treść art. 751 k.c. roszczenia o zapłatę wynagrodzenia wynikającego z umowy zlecenia uległa przedawnieniu. Zgodnie z tym przepisem z upływem lat dwóch przedawniają się:

1) roszczenia o wynagrodzenie za spełnione czynności i o zwrot poniesionych wydatków przysługujące osobom, które stale lub w zakresie działalności przedsiębiorstwa trudnią się czynnościami danego rodzaju; to samo dotyczy roszczeń z tytułu zaliczek udzielonych tym osobom;

2) [...].

Z brzmienie powołanego przepisu wynika, iż roszczenia o wynagrodzenie z tytułu umowy zlecenia przedawniają się z upływem lat dwóch, a obejmują należności za wykonane czynności oraz zwrot pobranych zaliczek. W związku z tym roszczenie o zapłatę wynagrodzenia z tytułu udzielonej powódce reprezentacji w postępowaniu sądowym, w przypadku braku wykazania odmiennych okoliczności, należne jest z chwilą wydania i uprawomocnienia się orzeczenia zasądzającego powyższe koszty. Powódka bowiem nie przedstawiła przy pozwie i toku postępowania umowy, która pozwalałaby na odmienną ocenę wymagalności świadczenia objętego żądaniem pozwu. Trudno jest również wywodzić odmienną od przyjętej przez Sąd I instancji wolę stron umowy w sytuacji, gdy strony nie złożyły zeznań w zakresie odnoszącym się do jej postanowień i wzajemnych praw i obowiązków stron.

Za niezasadny należało również uznać zarzut naruszenia art. 744 k.c. skoro strony powodowa pomimo obowiązku określonego w art. 6 k.c. nie udowodniła zakresu zlecenia pozwalającego na oznaczenie momentu jego wykonania.

Nie sposób wreszcie zgodzić się ze skarżącym, iż złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności przerwało bieg przedawnienia roszczenia o wynagrodzenie z umowy zlecenia. Zgodnie bowiem z treścią art. 123 k.c. bieg przedawnienia przerywa się:

- 1) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
- 2) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;
- 3) przez wszczęcie mediacji.

Bezsporne jest, iż przesłanki określone w pkt. 2 i 3 powołanego przepisu nie wystąpiły w przedmiotowej sprawie. Co do zaś uznania złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności wydanemu w sprawie nakazowi zapłaty za czynność podjętą przed sądem w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, w ocenie Sądu wymienione w powołanym przepisie czynności odnosiły się do roszczenia merytorycznego wynikającego z treści nakazu zapłaty jako tytułu egzekucyjnego i nie mogło zostać potraktowane za czynność zmierzającą bezpośrednio do dochodzenia lub zaspokojenia roszczenia o wynagrodzenie pełnomocnika, w sytuacji cel tego działania, poprzez sam fakt uzyskania tytułu egzekucyjnego został osiągnięty z chwilą jego wydania bądź uprawomocnienia. W tym zatem kontekście nie można przyjąć, iż działanie opisane przez stronę powodową mogło doprowadzić do przerwania biegu przedawnienia, tym bardziej, że postępowanie klauzulowe uznawane jest za odrębny rodzaj postępowania stanowiący niejako łącznik między postępowaniem rozpoznawczym a postępowaniem egzekucyjnym.

Mając na uwadze powyższą argumentację, apelację strony powodowej należało uznać za niezasadną, co skutkowało jej oddaleniem na koszt skarżącego na podstawie art. 385 k.p.c. i art. 98 k.p.c.